

Paul Polman:
'Zolang wij aan dode bomen wel een concrete waarde toekennen, maar aan levende bomen niet, gaat de wereld kapot'

ben de afgelopen maanden verschillende keren benadrukt dat ze duurzaamheid en klimaat centraal gaan stellen.'

Ook fantaseert Smit over het gebruiken van de Sustainable Development Goals, van de Verenigde Naties, in het onderwijs. Hogeschool Fontys is dat al gaan doen. 'Dat zijn doelen waar eigenlijk iedereen het over eens is: armoede de wereld uit, goede gezondheidszorg, goed onderwijs, gelijke behandeling van man en vrouw, duurzame energie,' zegt Smit. 'Ik ben er groot voorstander van dat studenten worden uitgedaagd om antwoord te geven op de vraag: waarom wil ik econoom worden? waarom wil ik jurist worden? waarom wil ik bedrijfskundige worden? Laat ze bij zichzelf te rade gaan: welk probleem wil ik oplossen? Als je dat doet word je niet zomaar een econoom, maar een econoom met een roeping.'

Gelauwerd

De alumni Jeroen Smit en Paul Polman werden beiden ooit gelauwerd door hun Groningse alma mater. Smit was in 2009 de eerste Alumnus van het Jaar, vanwege zijn gedegen onderzoeksjournalistiek over de financiële wereld. Polman, sinds 2014 bestuursvoorzitter van het Ubbo Emmius Fonds, werd datzelfde jaar, tijdens de viering van het 400-jarig bestaan van de RUG, gepromoveerd tot ere-doctor vanwege 'zijn uitzonderlijke drive om ondernemerschap en duurzame ontwikkeling succesvol te combineren'.

Het grote gevecht & het eenzame gelijk van Paul Polman

Jeroen Smit

UITGEVERIJPROMETHEUS.NL

€ 24,99

WIJMENGA'S WERELD

FOTO REYER BOXEM

OPGETEKEND DOOR MARJAN BROUWERS

Corona beheerst ons leven

Mijn column zou dit keer gaan over hoe alumni studenten de hand kunnen reiken. Een mooi onderwerp, maar inmiddels is er natuurlijk een totaal andere situatie ontstaan. Corona beheerst ons leven, ook dat van mij. Sinds ons besluit om te stoppen met fysiek onderwijs tot september zit ik in isolatie. Net als mijn medebestuurders, zodat dat we niet tegelijkertijd ziek worden. Het zijn verwarrende, hectische tijden voor ons allemaal. Voor studenten die alleen nog online onderwijs kunnen volgen. Voor docenten die online college geven. Voor promovendi die op het punt staan om te promoveren. Voor onderzoekers die niet weten hoe ze hun onderzoek het beste kunnen voortzetten.

Bijna tweehonderd jaar geleden, in 1826, ging de universiteit als gevolg van een ziekte maandenlang echt op slot, las ik in de *UKrant*. De Groninger Ziekte maakte veel slachtoffers en de universiteit bleef gesloten tot in december. Ook tijdens het einde van de Tweede Wereldoorlog kwam het universitair onderwijs stil te liggen, al bleef de universiteit zelf open. Onze oudste alumni hebben dat nog meegemaakt. Maar voor de meesten van ons is deze situatie rondom het corona-virus totaal nieuw.

Wat we in het verleden niet hadden, maar nu gelukkig wel, is de digitale wereld. Daardoor staat niet alles stil, maar kunnen we zoveel mogelijk doorgaan met studie, onderzoek en werk. Ik ben trots op de weerbaarheid van onze studenten en docenten, die meteen online zijn gegaan. Teams vergaderen in digitale hangouts en sluiten de week af met een digitale borrel: iedereen met een drankje op de bank thuis. De saamhorigheid is groot en we zijn inventief. Dat geldt voor de samenleving, maar zeker ook voor onze universiteit.

Ik kan niet in de toekomst kijken, maar het is wel duidelijk dat deze crisis niet snel voorbij zal zijn. En we weten ook allemaal dat het een crisis is met ernstige gevolgen. Ieder van ons heeft ermee te maken. En juist daarom hebben we elkaar nu hard nodig. Fysieke ontmoetingen zijn voorlopig onmogelijk, maar we kunnen elkaar wel online steunen. Later, als dit allemaal voorbij is gegaan, reiken we elkaar weer fysiek de hand. Ik wens iedereen de komende maanden veel sterkte. We komen hier samen doorheen.

Cisca Wijmenga, rector magnificus